

Jak koukal Robertovo pes

Robertovo pes Kulík neměl špatný život. Žil na vesnici, vodítko, obojek ani výcvik nepoznal. A přesto si stěžoval. Stěžoval si tím způsobem, že lezl k topení a stále škemral o žrádlo.

„Měli bychom Kulíka vzít do Prahy,“ řekl jsem Robertovi. „Pěkně na stará kolena obojek a vodítko a povodit ho po městě ať si začne vážit venkova.“

Jak jsme řekli, tak jsme provedli. Kulík obojek nechtěl ani vidět a v jednom kuse ho kousal. A v Praze! Měli by jste vidět jak na něj působily davy lidí, metro, zvonící tramvaje, všeobecný ruch ... Měli by jste vidět jak koukal.

Ten ale koukal!